Ankenævnet for Forsikring

Den 3. marts 2015 blev i sag nr. 86652:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

AIG Europe
Osvald Helmuths Vej 4
Atrium C, 3.sal
2000 Frederiksberg

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i AIG Europe. Hun klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning i anledning af et anmeldt ulykkestilfælde sket den 15/12 2009.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at der er indtrådt forældelse, og at klageren har udvist passivitet.

Klageren kom den 15/12 2009 til skade, da hun under sit arbejde på et plejehjem skulle flytte en beboer fra en kørestol op på en briks. Hun har anmeldt, at hun fik i vrid i ryggen. Hun har herefter lidt af bl.a. daglige lændesmerter med udstråling til højre ben og bevægeindskrænkninger. Forsikringen giver ret til erstatning ved invaliditet fra 10 % méngrad.

Klageren anmeldte ulykkestilfældet til selskabet den 4/3 2010. Selskabet skrev den 16/4 2010 en mail til klageren og efterspurgte en kopi af hendes anmeldelse til Arbejdsskadestyrelsen. Hun svarede aldrig herpå og har anført, at hun ikke har modtaget mailen. Der skete herefter ikke umiddelbart mere i sagen hos selskabet.

Arbejdsskadestyrelsen anerkendte ved afgørelse af 15/9 2011 ulykken som en arbejdsskade og fastsatte det varige mén til 8 %. Ved afgørelse af 24/1 2014 forhøjede Arbejdsskadestyrelsen méngraden som følge af ulykken til 15 % med henvisning til, at der var sket en forværring af klagerens gener.

På den baggrund henvendte klageren sig den 28/1 2014 igen til selskabet med krav om forsikringsdækning.

Klageren har i et bilag til klageskemaet, modtaget af nævnet den 2/9 2014, anført:

"Sagsfremstilling
Nærværende sag tager sit udspring i den forløftningsskade, som klager pådrager sig den 15. december 2009 under udførelse af sit arbejde som SOSU-assistent. Skaden anmeldes dengang til henholdsvis Arbejdsskadestyrelsen og indklagede.

Anmeldelse af skaden til indklagede sker den 4. marts 2010, da klagers forbund videresender den udfyldte anmeldelsesblanket.

Klager hører herefter ikke mere fra hverken indklagede eller SOS International, som varetager sagsbehandlingen, men det er under korrespondancen i denne sag oplyst, at der den 16. april 2010, skulle være sendt en mail med brev til klager. Denne mail har klager aldrig modtaget og det vedhæftede brev er heller efterfølgende fremsendt til klager med almindelig post, selvom indklagede ikke modtog svar på sin påståede henvendelse til klager.

Den 15. september 2011 træffes der afgørelse i den sideløbende arbejdsskadesag, hvor skaden anerkendes, men alene med et varigt mén på 8 procent.

Da klager ikke har hørt fra forsikringsselskabet og da der først er dækning ved en méngrad på 10 procent eller derover, fremsender klager ikke kopi af denne afgørelse til indklagede.

Den 25. april 2013 anmoder klager Arbejdsskadestyrelsen om genoptagelse af arbejdsskadesagen idet hun har oplevet en forværring af de helbredsmæssige forhold.

Den 24. januar 2014 træffer Arbejdsskadestyrelsen afgørelse om, at det varige mén som følge af ulykken den 15. december 2009 nu kan fastsættes til 15 procent.

Da der således nu er grundlag for dækning fra heltidsulykkesforsikringen fremsendes der, den 28. januar 2014, kopi af afgørelsen samt af lægelige akter, herunder funktionsattest, til indklagede med anmodning om genoptagelse af sagen.

Allerede den 31. januar 2014 og igen den 10. februar 2014, afviser indklagede imidlertid klagers genoptagelsesanmodning, idet man påberåber sig forældelse og passivitet, da klager ikke har reageret på indklagedes påståede mail med brev af 16. april 2010.

Klager har ikke modtaget den påståede mail af 16. april 2010, hvilket meddeles indklagede den 3. marts 2014, hvorefter der pågår løbende korrespondance om forløbet.

Indklagede fastholder i den forbindelse sit synspunkt medens klager ved sit forbund afviser såvel passivitet som forældelse, sidste allerede fordi klagers krav ikke findes at være opstået før i forbindelse med Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 24. januar 2014.

Det er således klagers opfattelse, at der ikke er tale om retsfortabende passivitet da klager ikke har modtaget den af indklagede påståede mail og da det dengang måtte antages, at sagen ville blive anset for afsluttet på det foreliggende grundlag (bagatelsag), henset til at det varige mén ikke var af et omfang, som berettigede til dækning."

Selskabet har i brev af 30/10 2014 til nævnet anført:

"Der er klaget over, at vi har afvist sagen på grund af passivitet / for sen tilbagevenden. Vi har vurderet, at kravet var forældet den 16. april 2013, hvor inden skadelidte burde have vendt tilbage overfor os.
…

SAGSFREMSTILLING:
Den 5. marts 2010 modtager vi en anmeldelse. Den 12. marts 2010 bekræfter vi, at vi har modtaget anmeldelsen ved at sende brev til skadelidtes postadresse.

Da der ikke er nogen lægelige bilag eller noget andet med sammen med anmeldelsen, beder vi ved mail til …@... af den 16. april 2010 om kopi af de bilag, som skadelidte henviser til i anmeldelsen, hvoraf mailadressen også fremgår. Herefter hører vi ikke yderligere.

Der er således ikke bekræftet nogen form for anerkendelse af skaden, idet vi afventer yderligere oplysninger.

Først den 28. januar 2014 - 4 år efter - modtager vi mail med bilag fra [fagforening].

Herefter vurderer vi, at der er tale om for sen tilbagevenden, idet skadelidte har forholdt sig passiv, hvorfor vi afviser, at kravet er forældet.

Dette med den baggrund, at der i henhold til Forældelseslovens § 3 indtræder forældelse 3 år fra vores brev af den 16. april 2010, hvorfor kravet var forældet den 16. april 2013.

Den 2. maj 2014 modtager vi brev fra advokat, der henviser til, at den første méngradsvurdering var på 8 %, hvorfor vi først skal betragte den forhøjede méngradsvurdering på 15 %, som det gældende krav.

Vi finder fortsat, at der er tale om forældelse, idet der uanset méngradens størrelse er tale om passivitet. Vi fastholder derfor ved brev til advokaten den 16. juni 2014, at kravet er forældet.
…

FORSIKRINGSTEKNISK PROBLEMSTILLING:
Krav til ulykkesforsikringen skal i henhold til Forældelseslovens § 3 rettes til selskabet inden 3 år. Dette finder vi ikke er sket i denne sag, idet vi først modtager sagens bilag den 28. januar 2014.

KONKLUSION:
- Vi modtager kun en anmeldelse i 2010.

- Skadelidte er bekendt med, at der er et krav eftersom der var sendt anmeldelse til os og vi beder om kopi af Arbejdsskadestyrelsens bilag i 2010.
- Der er ikke bekræftet nogen form for anerkendelse af skaden ved modtagelse af anmeldelsen i 2010.
- Efterfølgende går der næsten 4 år uden kontakt.
- Vi har på intet tidspunkt haft mulighed for at hverken tage stilling til anerkendelse eller ménets størrelse, da vi aldrig har modtaget nogen form for dokumentation.
- Skadelidte har aldrig meddelt os noget om sin tilstand eller sagens fremgang i Arbejdsskadestyrelsen.

Da vi først modtog henvendelse igen den 28. januar 2014, finder vi fortsat, at kravet var forældet den 16. april 2013.

Vi skal venligst henvise til tidligere Ankenævnsafgørelser — 81134, 70349, 76211, 76387."

Af afgørelse af 15/9 2011 fra Arbejdsskadestyrelsen fremgår bl.a.:

"Sagens oplysninger
I anmeldelsen og din besvarelse af spørgeskema står, at du kom til skade den 15. december 2009 i forbindelse med dit arbejde ved … Plejeboliger. Du skulle forflytte en beboer fra kørestol til seng. Beboeren flyttede ikke sine fødder, og du fik ved egen hjælp drejet og sat beboeren på sengen. Herved fik du et vrid i ryggen.

I lægeerklæring … er der stillet diagnosen akut lændehold.

Af speciallægeerklæringen fra … fremgår, at du har smerter i lænden som forværres ved belastning. Du har fornemmelsen af at du ikke kan få højre ben med dig. Du har også smerter i højre skulder. Smerterne påvirker din nattesøvn. Objektivt finder speciallægen indskrænket bevægelighed i lænden med finger-gulvafstand på 40 centimeter og ømhed i balderegionen.
…

Afgørelse
Vi har anerkendt den anmeldte ulykke som en arbejdsskade efter arbejdsskadeloven. (Lov om arbejdsskadesikring § 6, stk. 1).
…
Varigt mén
Afgørelse
Vi vurderer, at dit mén efter arbejdsskaden er 8 procent.
…

Begrundelse
Vi har fastsat dit varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel. Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt. Efter tabellens:

- punkt B.1.3.1 vurderes følger efter forvridninger, diskusprolaps, brud og belastningsskader med lette, daglige rygsmerter uden eller med meget let bevægeindskrænkning til 5 procent.
- punkt B.1.3.3 vurderes følger efter forvridninger, diskusprolaps, brud og belastningsskader med lette, daglige rygsmerter, eventuelt med udstrålende bensmerter med let bevægeindskrænkning, til 10 procent.

Du har lette daglige lændesmerter med udstråling til højre ben. Du oplever, at benet kan være svært at få med. Du har også daglige lette smerter i højre skulder, samt bevægeindskrænkning i lænden. Dine gener svarer ikke helt til de nævnte punkter i tabellen. Vi har skønsmæssigt fastsat dit mén for lænde- og skuldergener til 8 procent."

Af afgørelse af 24/1 2014 fra Arbejdsskadestyrelsen fremgår bl.a.:

"Varigt mén
Afgørelse
Vi fastsatte den 15. september 2011 dit mén til 8 procent. Du har nu et varigt mén på 15 procent.
…

Begrundelse
Dine gener er blevet værre, og vi mener derfor, at der er sket en ændring af din helbredsmæssige situation, som kan begrunde en genoptagelse af spørgsmålet om varigt mén.

Vi har fastsat dit varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel. Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt. Efter tabellens:

- punkt B.1.3.5 vurderes følger efter forvridninger, diskusprolaps, brud og belastningsskader med middelsvære, daglige rygsmerter, eventuelt med udstrålende bensmerter, med middelsvær bevægeindskrænkning, til 15 procent.
- punkt D.1.5.3 vurderes skulder, med daglige belastningsudløste smerter og middelsvært nedsat bevægelighed til aktivt frem-op og ud-op 90 grader, til 10 procent.

Du har gener fra ryggen i form af svære smerter og nedsat bevægelighed. Det er vores vurdering, at dine gener ikke svarer helt til punkt B.1.3 5 fordi dit smerteniveau er værre. Til gengæld er det vores vurdering, at din bevægelighed er lidt bedre fordi du kun har nedsat bevægelighed ved bagud- og sidebøjning. Vi har herefter fastsat dit varige mén for ryggen til 15 procent.

Du har gener fra din højre skulder i form af smerter og nedsat bevægelighed. Det er vores vurdering, at din tilstand svarer til punkt D.1.5.3 i méntabellen fordi du kun kan bevæge din højre arm fra 0 til 90 grader ved fremad-opad og udad-opadbevægelser. Dit mén fra højre skulder svarer herefter til 10 procent.

Dit samlede varige mén er herefter 25 procent.

Vi har nedsat din godtgørelse med 10 procent. Årsagen er, at dine nuværende skuldergener med overvejende sandsynlighed ikke skyldes skaden den 15. december 2009. Vi har herved lagt vægt på, at der ikke er tidsmæssig sammenhæng mellem skaden og dine nuværende gener. Det er indgået i denne vurdering, at du ifølge et journalnotat fra maj 2010 havde oplevet god effekt af behandlinger hos din praktiserende læge. Det er også indgået i vores vurdering, at du først henvendte dig igen med skuldersmerter i slutningen af oktober 2010, altså omkring 10 måneder efter skaden. Endelige er det indgået i vores vurdering, at der ved en undersøgelse i slutningen af november 2012 blev påvist normal bevægelighed svarende til din højre skulder. På baggrund heraf er det vores vurdering, at smerterne først er opstået omkring 10 måneder efter skaden, mens den nedsatte bevægelighed tidligst er opstået omkring 3 år efter skaden.

Vi har derfor fastsat dit varige mén som følge af arbejdsskaden til 15 procent for dine ryggener."

Forsikringspolicen indeholder bl.a. følgende vilkår:

"Méngrad : Invaliditetsskader under denne police dækkes fra 10 % méngrad."

Forsikringsbetingelserne indeholder følgende bestemmelser:

"1. Forsikringens omfang.
Ulykkesforsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.
…

8. Ved andre skader, hvor invaliditetsgraden ikke kan ansættes efter den af Arbejdsskadestyrelsen benyttede skala, hvoraf forannævnte eksempler er uddrag, ansættes invaliditetsgraden i forhold til forringelsen af evnen til at udføre almindeligt arbejde, og uden at hensyn tages til forsikredes specielle erhverv."

Nævnet udtaler:

Klageren var den 15/12 2009 udsat for et ulykkestilfælde under sit arbejde på et plejehjem. Hun ville hjælpe en beboer fra en kørestol op på en briks/seng, men beboeren flyttede ikke sine fødder, og hun fik et vrid i ryggen. Hun har den 28/1 2014 henvendt sig til selskabet på ny med krav om erstatning for varigt mén.

Det følger af forsikringsaftalelovens § 29 og forældelseslovens §§ 2 og 3, at et krav på forsikringsdækning forældes 3 år efter det tidligste tidspunkt, hvor forsikringstageren kunne kræve forsikringsydelsen betalt. For krav på dækning for varigt mén efter et ulykkestilfælde skal begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen efter nævnets opfattelse regnes fra det tidspunkt, hvor ulykkestilfældets følger har vist sig på en sådan måde, at forsikringstageren har rimelig anledning til at rejse et – eventuelt foreløbigt – krav på forsikringsdækning.

Arbejdsskadestyrelsen har den 15/9 2011 i arbejdsskadesagen anerkendt hændelsen som en arbejdsulykke og har vurderet det varige mén til 8 %. Ved afgørelse af 24/1 2014 har Arbejdsskadestyrelsen forhøjet det varige mén til 15 %.

Nævnet lægger til grund, at klageren i perioden mellem Arbejdsskadestyrelsens to afgørelser har oplevet en væsentlig forværring af følgerne af ulykken, hvilket er årsag til, at Arbejdsskadestyrelsen har forhøjet méngraden.

Nævnet finder det ikke godtgjort, at skadefølgerne efter ulykkestilfældet allerede tidligere end 3 år før klagerens fornyede henvendelse til selskabet den 28/1 2014 havde vist sig på en sådan måde, at hun havde rimelig anledning til at rejse et krav om udbetaling fra forsikringen, der først dækker ved mindst 10 % varigt mén. Nævnet har lagt vægt på, at Arbejdsskadestyrelsen den 15/9 2011 har vurderet hendes varige mén til 8 % på daværende tidspunkt.

Nævnet finder, at klagerens krav på forsikringsdækning i anledning af hendes ulykkestilfælde den 15/12 2009 derfor ikke er forældet. Nævnet finder, at hun ikke har udvist retsfortabende passivitet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, AIG Europe, skal anerkende, at klagerens krav på forsikringsdækning i anledning af hendes ulykkestilfælde den 15/12 2009 ikke er forældet.

Poul Sørensen